

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **J. L.**, bytem B., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 12.7.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 12.7.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2013 č.j. X. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jejího názoru zdravotní stav, který popsala, odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně; byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, zhoršil se; navrhla, aby byl znovu posouzen její zdravotní stav včetně připojených lékařských zpráv; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 7.6.2013 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 7.6.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 4.3.2013, kterým odňala žalobkyni ode dne 18.4.2013 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 15.2.2013 již není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.6.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 28.5.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice, tj. 20% a na rozdíl od lékaře OSSZ tato hodnota byla dále navýšena o 5% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalšímu zdravotnímu postižení, takže celková hodnota činí 25%, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 24.7.2013 s ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**); dále žalovaná sdělila, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.6.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 12.6.2013.*

*Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.2.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.5.2013 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20% dle OSSZ, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10-20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna při posouzení na OSSZ, ale v řízení o námitkách vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla lékařem ČSSZ dle § 3 odst. 1 téže vyhlášky zvýšena o 5% na celkových 25% a datum zániku invalidity stanoveno shodně dnem 15.2.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 25.9.2013 posudek, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila shodně zdravotní postižení žalobkyně dle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, na horní hranici 20%, ale stanovené procento dle § 3 a 4 téže vyhlášky zvýšila o 10% pro další zdravotní

postižení, takže celková míra poklesu činí 30%; zánik invalidity 15.2.2013. Dle komise jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronické vertebrogenní obtíže v krční a bederně sakrální oblasti s recidivujícími projevy kořenové iritace na podkladě degenerativních změn; z dalších zdravotních postižení je konstatována vleklá migrenosní cefalea, počínající koxarthrosa bilat., vleklý dyspeptický syndrom polékový s lehkou antrumgastritidou a laktózovou intolerancí, je po operaci štítné žlázy, po odstranění levého laloku pro adenom, v anamnéze 2x stav po operaci levého prsu pro cystu, stav po appendektomii, vitiligo, stav po léčbě pro tbc plic v roce 1980. Jedná se funkčně o lehké postižení dvou úseků páteře s polytopními blokádami, s omezením pohyblivosti, se svalovou dysbalancí, s poruchou statiky a dynamiky páteře, s recidivujícími projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem. PK MPSV stanovila zánik invalidity shodně s jednáním OSSZ, tento stav však lze konstatovat již od propuštění z hospitalizace na neurologii v květnu 2011, kdy byl zdravotní stav žalobkyně komplexně přehodnocen. V dalším průběhu nebylo prokázáno výrazné zhoršení, i při exacerbaci a dráždění kořene L5 vlevo nejsou zpravidla pozitivní napínací manévry a funkčně nedochází k poruše či omezení stoje ani chůze. Na MR jsou přítomny degenerativní změny, jež však nevedou k zúžení páteřního kanálu. I když zdravotní postižení nevede k uznání ani I. stupně invalidity, limituje žalobkyni pro práci spojenou s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, trvale ve vynucené poloze, ve zvýšeném riziku prochlazení, ale je schopna fyzicky lehčí práce s dodržováním omezení pro vertebropaty. Subjektivní potíže žalobkyně jsou výrazné, avšak nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 19.11.2013 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože je v něm uvedena neúplná anamnéza a kvůli chronickým bolestem bederní a celé páteře se domnívá, že je nadále invalidní; mohla by vykonávat lehčí práci na kratší úvazek s pružnou pracovní dobou; navrhl, aby byla vyžádána lékařská zpráva od psychiatricky.

K žádosti soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 9.1.2014 za přítomnosti odborných lékařů z oboru neurologie a psychiatrie, kdy setrvala na svém posudku ze dne 25.9.2013 a zdůraznila, že dle vyžádané zdravotní dokumentace psychiatrické ambulance je žalobkyně sledována od 10.3.2013, kdy byla poprvé vyšetřena, k datu napadeného rozhodnutí 7.6.2013 se nejedná z psychiatrického hlediska o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť evidence v psychiatrické ambulanci trvala k tomuto datu jen 3 měsíce. Ani v dalším průběhu, i když psychiatr by indikoval antidepresivní léčbu, nebyla psychofarmaka nasazena a žalobkyně je zcela bez psychiatrické medikace. PK MPSV proto dosud nepovažuje doloženou duševní poruchu za závažnou, nebyly vyčerpány možnosti medikamentosního ovlivnění deprese a míru poklesu pracovní schopnosti by bylo možné stanovit až podle dalšího vývoje zdravotního stavu a účinnosti komplexní léčby. Ani při léčbě udávaných záchvatů bolestí hlavy nebyly dosud vyčerpány všechny léčebné možnosti a další zdravotní postižení byla zohledněna v maximálním navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10%. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.)*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 12.2.2014 se žalobkyně nezúčastnila kvůli svému zdravotnímu stavu, což sdělila soudu písemně dne 3.2.2014 a současně souhlasila

s rozhodnutím soudu bez její účasti s tím, že na podané žalobě setrvala a požadovala, aby jí bylo vyhověno. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro uvedené zvýšení v této věci byly shledány, jak uvedeno shora.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být ponechán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně pro jí popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání uvedené invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení o její invaliditě prokazuje zejména lékařskými

zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 7.6.2013*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 25.9.2013 (*i jeho doplnění ze dne 9.1.2014*) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které ji ale nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.3.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, stanovili míru poklesu pracovní schopnosti 20% a 25%, naproti tomu PK MPSV hodnotila celkem 30%, přičemž datum zániku invalidity bylo shodně stanoveno dne 15.2.2013, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, když byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 4.3.2013.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně